

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2023 / 0722
291020R

545.07.11.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor și pentru modificarea art. 342 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal*, inițiată de domnul senator PSD Tit-Liviu Brăiloiu și un grup de parlamentari PSD, PNL (Bp. 327/2018).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunându-se:

- abrogarea prevederilor conform cărora dreptul de deținere a armelor se anulează dacă titularul a săvârșit într-o perioadă de 2 ani două contravenții prevăzute de lege sau o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a anulării dreptului de deținere ori, după caz, de port și folosire a armelor;

- instituirea ca și contravenție a faptei de a nu respecta dispozițiile art.42 alin. (1) și (2)¹ din lege, în sensul deținerii de muniție neaferentă

¹ (1) Titularii dreptului de deținere, respectiv de port și folosire a armelor letale pot procura de la armurierii autorizați numai muniția aferentă armelor înscrise în permisul de armă.

(2) Cantitatea maximă de muniție care poate fi deținută de persoanele prevăzute la alin. (1) se înscrie în permisul de armă de către organul de poliție care eliberează acest document, după cum urmează:

a) în cazul armelor de apărare și pază, 50 de cartușe cu glonț și 50 de cartușe fără proiectil, pentru câte o singură armă de fiecare calibru;

armelor înscrise în permisul de armă sau deținerii de muniție aferentă armelor înscrise în permisul de armă într-o cantitate mai mare decât cea prevăzută de dispozițiile legale, contravenție sancționată cu amendă de la 1.001 lei la 2.000 lei și confiscarea armelor sau, după caz, a munițiilor.

Totodată, inițiativa legislativă propune modificarea art. 342 alin. (1) din *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii sintagmei conform căreia deținerea, portul, confectionarea, precum și orice operațiune privind circulația armelor letale, a munițiilor, mecanismelor sau dispozitivelor acestora sau funcționarea atelierelor de reparare a armelor letale, fără drept, se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani, „dacă prin lege specială nu se prevede altfel”.

II. Observații

1. Cu privire la propunerea de modificare a art. 28 din *Legea nr. 295/2004*, în sensul abrogării lit. d) a alin. (1), fapt ce ar conduce la menținerea permisului de port armă pentru persoanele care au săvârșit într-o perioadă de 2 ani două contravenții prevăzute de lege sau o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a anulării dreptului de deținere ori, după caz, de port și folosire a armelor, apreciem o astfel de propunere drept nejustificată în condițiile în care persoana care a săvârșit două fapte contravenționale în decurs de 2 ani va avea în continuare dreptul de a purta armă, fiind eliminată sancțiunea anulării acestuia.

Situația este cu atât mai evidentă în legătură cu teza a doua a lit. d), deoarece ipoteza are în vedere existența unei sancțiuni contravenționale complementare a anulării dreptului de deținere ori, după caz, de port și folosire a armelor. Într-o astfel de situație devine, practic, inaplicabilă sancțiunea anulării dreptului de deținere a armelor.

2. În ceea ce privește propunerea de modificare a art. 342 alin. (1) din *Codul penal*, apreciem că aceasta nu poate fi susținută în condițiile în care faptele sancționate au un evident pericol social.

Pericolul social este afectat fără dubiu și în situațiile în care sunt săvârșite fapte de deținere de muniție neaferentă armelor înscrise în permisul

b) în cazul armelor de vânătoare, 300 de cartușe pentru câte o singură armă de fiecare calibru, dintre cele pentru care are dreptul de port și folosire;

c) în cazul armelor de tir, 1.000 de cartușe pentru fiecare armă pentru care are dreptul de port și folosire.

de armă, respectiv de deținere a unei cantități mai mari de muniție decât cea prevăzută de lege, deoarece este necesară sancționarea unei persoane care deține, de exemplu, muniție pentru arme militare (cum ar fi, de exemplu, armele de foc lungi semiautomate ale căror încărcătoare și camere conțin mai mult de 3 cartușe, conform categoriei B din Anexa la *Legea nr. 295/2004*), deși aceasta are permis pentru arme de foc scurte, cu repetiție (pistoale sau revolvere).

În condițiile în care obiectul juridic special al faptei de nerespectare a regimului armelor și al munițiilor în oricare din variantele de incriminare este format de ansamblul relațiilor sociale a căror ocrotire este asigurată prin apărarea unui complex de valori sociale cum sunt: ordinea și siguranța publică, viața și integritatea corporală a persoanei, patrimoniul public și privat, apărare care este asigurată prin reglementarea activităților referitoare la arme și muniții, apreciem că nu se justifică o dezincriminare parțială a acestor fapte.

Față de propunerea de dezincriminare parțială a infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, apreciem că păstrarea textului de lege actual și în aceste situații este necesară prin prisma protejării drepturilor fundamentale garantate de *Constituția României, republicată* (spre exemplu, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică – art. 22 din *Legea fundamentală*).

Prin dezincriminarea propusă, textul este de natură să încalce art. 1 alin. (3) și (5) din *Constituție*, privind statul român, fiind incidente, *mutatis mutandis*, cele reținute de Curtea Constituțională prin *Decizia nr. 224/2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 335 alin. (1) din Codul penal și art. 6 pct. 6 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, în considerentele 34-36:

„34. Astfel, prevederile art. 1 alin. (3) din *Constituție*, potrivit cărora „România este stat de drept [...]”, impun legiuitorului obligația de a lua măsuri în vederea apărării ordinii și siguranței publice, prin adoptarea instrumentelor legale necesare în scopul prevenirii stării de pericol și a fenomenului infracțional, cu excluderea oricăror reglementări de natură să ducă la încurajarea acestui fenomen.

35. În același timp, potrivit art. 1 alin. (5) din *Legea fundamentală*, respectarea *Constituției* este obligatorie, de unde rezultă că legiuitorul nu își poate exercita competența de incriminare și de dezincriminare a unor fapte antisociale decât cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin *Constituție*. De altfel, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (a

se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007) că legiuitorul nu ar putea defini și stabili ca infracțiuni, fără ca prin aceasta să încalce Constituția, fapte în conținutul cărora ar intra elemente de discriminare. Tot astfel, legiuitorul nu poate proceda la eliminarea protecției juridice penale a valorilor cu statut constituțional. Libertatea de reglementare pe care o are Parlamentul în aceste cazuri se exercită prin reglementarea condițiilor de tragere la răspundere penală pentru faptele antisociale care aduc atingere valorilor prevăzute și garantate de Constituție.

36. Or, prin absența reglementării ca infracțiune a faptei de conducere a unui tractor agricol sau forestier pe drumurile publice, fără permis de conducere, legiuitorul a afectat protecția penală acordată unor valori sociale deosebit de importante, precum siguranța circulației pe drumurile publice, cu consecințe majore asupra vieții și integrității corporale a persoanelor, valori protejate prin art. 22 din Constituție”.

Față de susținerile inițiatorilor, din punct de vedere al soluției alese, apreciem că textul este lipsit de previzibilitate. Astfel, introducerea în partea finală a art. 342 alin. (1) din Codul penal a sintagmei „dacă prin lege specială nu se prevede altfel” ar avea, din punctul de vedere al inițiatorilor, semnificația unei dezincriminări (deoarece legea prevede sancționarea contravențională a unor fapte), însă sintagma poate fi interpretată și în sensul că reglementarea din *Codul penal* este reglementarea generală și aceasta se va aplica ori de câte ori nu există un text special cu privire la incriminarea unor fapte la regimul armelor și munițiilor.

Pe cale de consecință, norma este susceptibilă a pune probleme de constituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (5) din *Constituție*, întrucât nu este stipulat *expressis verbis* dacă sintagma are incidență prin raportare la alte dispoziții penale sau contravenționale, așa încât textul este de natură a pune în discuție caracterul de previzibilitate și accesibilitate necesar unei reglementări legislative în materie penală.

Propunerea de dezincriminare parțială a faptelor prevăzute la art. 342 din *Codul penal* este de natură să aducă atingere și principiilor constituționale prevăzute la art. 11 (*Dreptul internațional și dreptul intern*) și art. 148 (*Integrare în Uniunea Europeană*) din *Constituție*, prin introducerea unei diferențe de tratament juridic nefundamentate obiectiv – nu va constitui infracțiune fapta de a deține muniție, alta decât cea cuprinsă în permisul de portarmă.

Amintim că, potrivit Convenției europene cu privire la controlul achiziționării și deținerii armelor de foc de către particulari, adoptată la Strasbourg la 28 iunie 1978, ratificată de România prin Legea nr.116/1997, termenul de armă desemnează, potrivit Anexei nr. 1 lit. A pct. 3, inclusiv „fiecare muniție expres destinată a fi descărcată printr-un obiect cuprins în alin. a) - f),inclus, i), j), k) sau n) din paragraful 1 de mai sus și orice substanță sau materie expres destinată a fi descărcată printr-un instrument cuprins în alin. g) al paragrafului 1 de mai sus”.

În plus, Directiva 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme, cu modificările și completările ulterioare (inclusiv Directiva (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme) face referire, fără distincție, atât la arme, cât și la munițiile aferente acestora:

„Directiva 91/477/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

Articolul 1 (1) În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. «armă de foc» înseamnă orice armă portabilă cu țeavă care poate expulza, este concepută să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, cu excepția cazului în care este exclusă de la definiția respectivă pentru unul dintre motivele enumerate în secțiunea III din anexa I. Armele de foc sunt clasificate în secțiunea II din anexa I. Se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă: (a) are aspectul unei arme de foc; și (b) ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționat poate fi rapid transformat în acest scop; (...)

3. «muniție» înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru în cauză; (...)

12. «trafic ilicit» înseamnă achiziționarea, vânzarea, livrarea, circulația sau transferul armelor de foc, al componentelor esențiale ale acestora sau al muniției din sau pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, dacă oricare dintre statele membre în cauză nu autorizează acest lucru în conformitate cu prezenta directivă sau dacă armele de foc, componentele esențiale sau muniția nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4”.

În plus, potrivit art. 6 alin. (1) din directiva menționată, „Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2), statele membre iau toate măsurile necesare pentru a interzice achiziționarea și deținerea de arme de foc, de componente esențiale și de muniție clasificate în categoria A. Acestea se asigură că armele de foc, componentele esențiale și muniția care sunt deținute în mod ilegal, cu încălcarea acestei interdicții, sunt confiscate”. Or, după cum se poate observa, standardul de protecție vizează atât armele, cât și munițiile, elemente indisolubil legate, care trebuie sancționate în mod identic, fiind la fel de periculoasă deținerea de arme ori de muniție.

Prin modificarea propusă, astfel cum este argumentată în *Expunerea de motive*, textul operează, de fapt, dezincriminarea unor categorii de fapte avute în vedere prin art. 342 din *Codul penal*, cu efect inclusiv asupra tuturor cauzelor aflate pe rol având ca obiect această infracțiune, prin aplicarea principiului legii penale mai favorabile.

Având în vedere argumentele prezentate, apreciem că nu se impune modificarea art. 342 din *Codul penal* și, pe cale de consecință, nu este necesară stabilirea faptelor prevăzute în prezent drept infracțiuni ca și fapte contravenționale, astfel cum propun inițiatorii la **art. 1 pct. 2-4** din inițiativa legislativă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCIĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului